

PERIODICKÁ PAMĚŤ

konference z cyklu Knižní kultura 19. století

PhDr. Štěpánka Běhalová, Ph.D.

Muzeum Jindřichohradecka

VOLNÝ CYKLUS ODBORNÝCH KONFERENCÍ KNIŽNÍ KULTURA 19. STOLETÍ

- Ve dnech 20. – 21. září 2017 proběhla v Muzeu Jindřichohradecka odborná konference **Knižní kultura 19. století**. Muzeum ji pořádalo za podpory Národního muzea a Metodického centra pro knižní kulturu a literární muzea při Památníku národního písemnictví.

- Konference byla připravena při příležitosti 220. výročí založení největší mimopražské tiskárny 19. století - Landfrasovy tiskárny v Jindřichově Hradci a volně navázala na konferenci Tiskárny a tisky 19. století, která se konala v roce 1997.

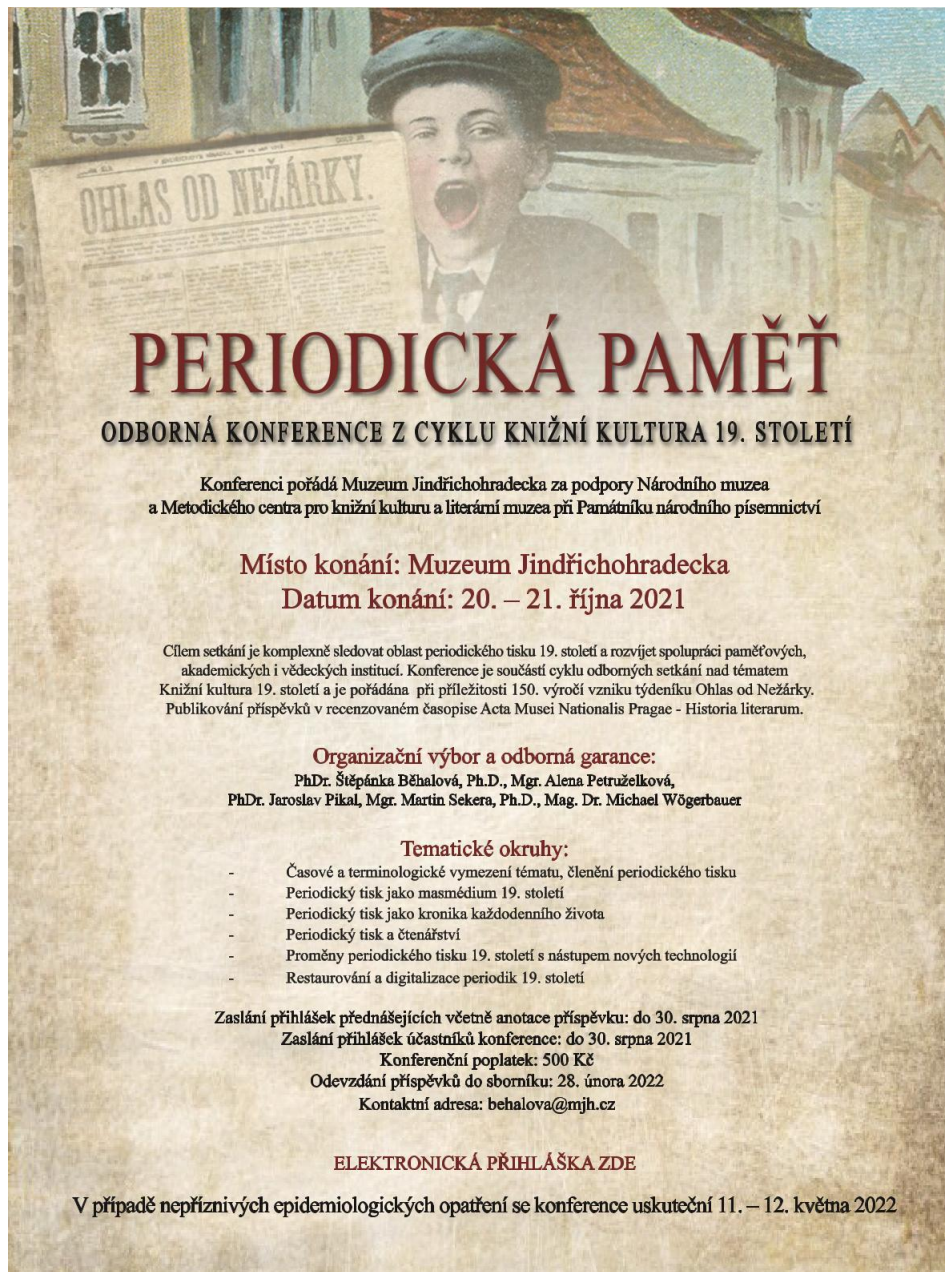
ZÁVĚRY KONFERENCE

- V průběhu konference se podařilo naplnit hlavní cíle setkání, jimiž bylo komplexní sledování problematiky knižní kultury celého 19. století a rozvíjení mezioborové spolupráce a spolupráce paměťových, akademických i vědeckých institucí.
- Záměrem pořadatelů bylo navázat dalšími setkáními nad konkrétními tématy 19. století

Acta Musei Nationalis Pragae

Historia litterarum

- Redakce časopisu Acta Musei Nationalis Pragae – Historia litterarum oslovila ve spolupráci s organizátory konference její účastníky a požádala je o zpracování písemných příspěvků k dané problematice
- Výsledkem tohoto úsilí bylo číslo 3-4/2018, které přineslo dosud nejrozsáhlejší soubor studií k problematice knižní kultury 19. století

PERIODICKÁ PAMĚŤ

ODBORNÁ KONFERENCE Z CYKLU KNIŽNÍ KULTURA 19. STOLETÍ

Konferenci pořádá Muzeum Jindřichohradecka za podpory Národního muzea a Metodického centra pro knižní kulturu a literární muzea při Památku národního písemnictví

Místo konání: Muzeum Jindřichohradecka

Datum konání: 20. – 21. října 2021

Cílem setkání je komplexně sledovat oblast periodického tisku 19. století a rozvíjet spolupráci paměťových, akademických i vědeckých institucí. Konference je součástí cyklu odborných setkání nad tématem Knižní kultura 19. století a je pořádána při příležitosti 150. výročí vzniku týdeníku Oheas od Nežárky. Publikování příspěvků v recenzovaném časopise Acta Musei Nationalis Pragae - Historia literarum.

Organizační výbor a odborná garance:

PhDr. Štěpánka Běhalová, Ph.D., Mgr. Alena Petruželková,
PhDr. Jaroslav Píkal, Mgr. Martin Sekera, Ph.D., Mag. Dr. Michael Wögerbauer

Tematické okruhy:

- Časové a terminologické vymezení tématu, členění periodického tisku
- Periodický tisk jako masmédiu 19. století
- Periodický tisk jako kronika každodenního života
- Periodický tisk a čtenářství
- Proměny periodického tisku 19. století s nástupem nových technologií
- Restaurování a digitalizace periodik 19. století

Zaslání přihlášek přednášejících včetně anotace příspěvku: do 30. srpna 2021

Zaslání přihlášek účastníků konference: do 30. srpna 2021

Konferenční poplatek: 500 Kč

Odevzdání příspěvků do sborníku: 28. února 2022

Kontaktní adresa: behalova@mjh.cz

ELEKTRONICKÁ PŘIHLÁŠKA ZDE

V případě nepříznivých epidemiologických opatření se konference uskuteční 11. – 12. května 2022

NÁRODNÍ
MUZEUM

PAMÁTNÍK
NÁRODNÍHO
PÍSEMNICTVÍ

MUZEUM
JINDŘICHOHRADECKA

Jihočeský kraj

PERIODICKÁ PAMĚŤ

KONFERENCE Z CYKLU KNIŽNÍ KULTURA 19. STOLETÍ
20.-21. října 2021 Jindřichův Hradec

- Konferenci pořádá Muzeum Jindřichohradecka za podpory Národního muzea a Metodického centra pro knižní kulturu a literární muzea při Památníku národního písemnictví
- Stěžejním tématem jsou periodika 19. století při příležitosti 150. výročí jindřichohradeckého týdeníku Ohlas od Nežárky
- Cílem setkání je komplexně sledovat oblast periodického tisku 19. století, rozvíjet spolupráci paměťových, akademických i vědeckých institucí a pokračovat v systematickém výzkumu dějin knižní kultury v českých zemích v 19. století
- Příspěvky budou publikovány v recenzovaném časopise Národního muzea Acta Musei Nationalis Pragae - Historia litterarum v roce 2022

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Týdenník pro poučení a zábavu, pro zájmy obecné a společenské.

Vychází každou sobotu o 10. hodině ráno. Redakce a expeditce jest v číle 86 (proti farnímu kostelu). Redakce, předplatění, jakož i inzeráty posílají se redakci franco. Doplňky bez doplatu se nepřijímají, rukopisy se nevracejí.

Předplácení		Pololetní zaslání:	
Pro Jindř. Hradec:	3 st. 20 kr.	celoroční:	4 st. 40 kr.
političené	1 60	političené	2 80
čestovní	80	čestovní	1 10

O důležitosti železničního spojení z Budějovic na Jindřichův Hradec do Jihlavy.

Angličanům oblíbené přísloví: „Times is money“ (Čas jsou peníze) znělo by v jazyku obchodníků a průmyslníků „rychlost jsou peníze,“ neboť nejpodstatnějším totiž dvojnásobným činitelem prospívání obchodu a živnosti jest rychlost a sice jedna rychlost výroby a druhá rychlost odbytu. K tomuto urychlení spoévá důležitost strojů, zvláště párných strojů, těchto mocných, pak moderného obchodu k průmyslu, kteréž bychom v našem smyslu rozděliti mohli na stroje vyrábějící a na stroje dopravovací, podle toho slouží-li k urychlení výroby aneb k urychlení dopravy, tudíž i odbytu. Tím jsme se dostali k vlastním podmětu rozpravy naší, totiž k důležitosti železných dráh, těchto pravých oživovačích žil celých krajín a četných měst, jimiž prospívá všeliká práce lidská, jimiž se oživuje podnikavost a jimiž zkvétá blahobyt, ovšem že jen potud, pokud tomu svědčí i ostatní podmínky, z nichž jsou nejdůležitější lidnatost, schopnost a pilnost obyvatelstva, síly a plodiny přírodní toho kterého území a konečně směr železnice, odkud a kam jde. S těmito podmínkami srovnává se, roste i klesá důležitost cary železniční. Abychom tedy posouditi a uznati mohli důležitost takové cary, která by se dotýkala města našeho a krajiny naší, musíme blíže přihlídnouti a podrobněji seznámiti se s tím, které podmínky a v jaké míře u nás se sledávají a o jaký směr se právě jedná. Železniční spojení, o něžto se Jindřichova Hradci a okolním městům Třeboní, Stráži, Krmčáku, Strmilovu, Novém Etínku, Kamenici, Žirovnici, Počátkám, Horní Cerekvi a Batelovu zejména jedná, má směrem křížovacím spojovati dráhu Františka Josefa. od

Budějovic s dráhou severozápadní v Jihlavě v dáleším prodloužení na jih od Budějovic dosáhnouti spojení (snaď přes Pasov) s Itálií a v prodloužení na sever (snaď přes Ratibor) s východním Pruskem a Ruskem. Směr takový jest, pokud se hledí k obchodu světovému, nový, neboť tento pohyboval se po půl tisíciletí ve směru jiném a vytvořil střediska obchodu Břemy a Hamburk, jichž důležitost po dnes není ničím ohrožena aneb zmenšena. Vedle těchto však povstávají důležitá střediska obchodu, která vytvořila a vytvořuje doba pozdější a jichžto důležitost roste tou měrou, jakou postupuje vítězná vláda a práce ruská v Asii, kdež nesčíslné poklady přírodní, posud rozmaru práci lidskou nevyzdvihnuté, čekají plných rukou, aby přispívali vydatnou hřívou k blahobytu člověčenstva ve dvou dílech starého světa.

Dosaň těchto změn, které se za našich dnů zde v tak nazvané kolébee pokolení lidského dějí, nejlépe pocítiti Anglie, která ve svém smýšlení a jednání politickém nebývá vedena ani tak cizidostí, ani politickou vášní, nýbrž nejprvé a hlavně zájmy obchodními. Ona přijala právě tak nerada zpráv, že sbory slavného vojvůdce knížete Barjatinského obsadili vítěznou krajinu Salavina a dobyli Vedunu, sídla Samylova, jako s ustrnutím vyslechla po devíti letech druhou zvěst, že Amu Darja a Syr Darja aneb jak se ve starověku klassickém, když těmi krajinami táhl Alexandr veliký, jmenovali Oxus a Jaxartes, podrobny jsou moči nejnebezpečnějšího soka Angličanů v Indii, že po Syr Darju plují loď slovanské, že zřízena zvláštní generální gubernie Turkestánská, k nížto náležejí krajiny Syr Darja a Semirečenskaja, a že pomoci připlavá, již hotových, bude spůsobena znamenitá splavná cesta, jejížto jeden konec sahá k Petruhadu a druhý až k úpatí Hindukulj a jejížto působení na trh

FEUILLETON.

Z dějin města a okolí jindřichohradeckého. Z doby války třicetileté.

Dějepis vypravuje, jakých pohrom uvalila válka třicetiletá na zemi Čechů vůbec, on uvádí, že obyvatelstvo, které před tím čítalo 3 miliony, kleslo potom počtem na 800.000 a že obyvatelstvo toto snášelo strasti všeho druhu, dějepis ten však nezmocnil se ještě všech podrobných zpráv o tom, kterým krajínám zvláště čeho utrpěti bylo a protož podáváme jednu z takých současných zpráv, která obsahuje jednotlivý obraz z té neskončené řady svízěl, jakými byla vlast česká až do roku 1648 (do míru vestfálského) stihána:

Když dne 26. června 1648 švédský generál Königsmark Hradčan a Malé strany zradou Otovského se zmocnil, potom i Staré a Nové město vřeloujíjně oblehal, stala se válka tím krutější. Císař sám, mluvíraje toho času v Linci a svěřuje o neštěstí na města pražská se valícím, psal radě starého města pražského 30. dne měsíce července, že Rudolfovi Kollorodovi hraběti z Valse

a Janu Kristofu hraběti z Buchheimu nařídil, aby se dnem i nocí vynasnažili všim, čeho by k obsazení Prahy třeba bylo.

Též přiměl císař generála Myslika, který před tím ze služby vojenské vystoupil, aby opět službu přijal a k sboru osvobodujícím a Götachem a Souu ku Praze spěchal. Ku konci září stál Myslik již v Budějovicích.

V dlouhých dobách válečných povstalo tolik nebezpečné lázy v krajínách těchto, že se zde loupeže na porad opakovaly. Vyslal tedy Myslik k vyčištění toho nerádu podplukovníka Nostice s oddělením jízdy, aby loupežníky a tuláky stíhal. Dne 30. září vtrhl Nostic s poručíkem Lindekem mocně do města Jindřichova Hradce, což spůsobeno nemotorností poručíka, brány strážního i bojácnosti hejtmana zámeckého Jiřka Millera z Rottenburku, který se domníval, že by to Švédově byli a že by se tudíž k nim šetrně zachoval musel, neboť v zámku zdržoval se již švédský desátník a měl již 8 lidí a 5 koní sverbovaných.

Býval se zmocnila myslí všech již taková smaltnost, že o chování se nerozhodovali ani vřmost ani nepřítelství, nýbrž jediná strach před násilím, jehož se švédští i císařští dopouštěli, takoruka z ruky do ruky si podávajice sužované krajiny, takže

PROGRAM KONFERENCE

- PERIODICKÝ TISK - MEDIÁLNÍ IMPÉRIUM
19. STOLETÍ (garant Mgr. Martin Sekera, Ph.D.)
- PERIODIKA 19. STOLETÍ A JEJICH OCHRANA
(garant Mgr. BcA. Radomír Slovík)
- SOUČASNOST A BUDOUCNOST PERIODIK
19. STOLETÍ (garanti Mgr. Tomáš Foltýn,
Ing. Martin Lhoták, Ing. Petr Žabička)

ZASTOUPENÍ INSTITUCÍ

- Muzea
- Galerie
- Archivy
- Vysoké školy
- Akademické instituce

Ohlas od Nežárky 1871-1942

Periodická paměť regionu

ZVĚST OD NEŽÁRKY.

Týdenník pro zábavu, poučení i obchodní záležitosti.

Vychází každou sobotu v 10 hodin ráno. Redakce a expedice v kněkupectví Al. Landfrosa a syna v Jindřichově Hradci. Rukopisy posílají se redakci, a předplatenci jakož i inseráty expedici franco. — Dopisy bez podpisu se nepřijímají, rukopisy nevracíme.

1. Číslo.

Nakladatel: Václav Landfros. Odpovědný redaktor: Jos. V. Žák.

Předplatenci:

Pro Jindřichův Hradec: měsíčně 40 kr. čtvrtletně 1 zl. 80 kr., celoročně 3 zl. — S poštovním zápisem: měsíčně 45 kr., čtvrtletně 1 zl. 14 kr., půlročně 2 zl., na celý rok 3 zl. 52 kr. Kdo z p. t. pláň odhlásit celoročně se předplatí, obrátí ku konci roku krásný obraz co první dárek.

Srdečný pozdrav laskavým čtenářům!

Ačkoli jsme v porovnání s předplatenci stanovité své, z kterých pohlížeti a vystupovati chceme, naznačili, dovolujeme sobě přede ještě několika slovy jako k úvodu své práce, o tom se zmíniti. Očelí jsme se u prostřed žití národního, na věšné již mocně probuzeného, a udíveným zrakem pohlížeme vůkol, jak utišených výsledků pokrok po vlastní vřivnutí. Mocným šumem upomíná nás prudě pokroku k lepšímu, že utonoucí miš ten, kdo neobjeví ducha svého vzdělanosti a neutuší mysl svou statečností, nedovede s proudem ku předu se bráti. Ne právě v našem okolí nejvíce potřeba káže na vzdělání a utišení krajanů přehostí, nemůže nikdo, kdo poměry zná, upírati. A přece není okolí naše dosud s to, zúčastniti se prostředků, které literatura a zvláště časopisectví ostatnímu národu k pokroku poskytne. První jako popud u svých krajanů v užším smyslu k pokroku dají, to tedy jest předním úkolem našeho listu. S tímto úkolem kráčí, jak jsme již v programu řekli, i ten, abychom podali zvláštním zájmům krajozem prostředníka. Doufáme, že při upřímně vřelí vytknutému úkolu dostojíme a že vyplníme povinnost svou, povinnost svatou, jež jest: **svou vlast, tu krásnou a požehnanou zemi, to dědictví slavných předků, nám vnučím zůstavěné, milovati a všemi duševními i hmotnými silami napomáhati, aby z prachu sniženi, do něhož ji zly osud a zloba lidí uvrhly, v nové ozdobe se povznesla.**

Zjímaje u době, kdežto celá příroda člověka službou se stává, a i náš kraj stává se účastným praktických výsledků vědy, neboť za málo let bude parostroj železnice v jihovýchodních Čechách letmo výrobky dopravovati, a telegraf již nyní přináší nám ze vzdálenosti na sta mil v okamžiku zvěsti.

Pozorně chceme vybírati, co přesného prud pokroku přinese a podávati čtenářům našim. Při tom budeme ukazovati mírně k pokleskům, aby, kde co k napravení, napraveno bylo tak, aby náš společenský život nestál se vryvino a zušlechťoval.

Zvěst od Nežárky budí tebe zvěstem všeho dobra přinášející vždy nějakou prospěšnou neb peknou myšlenku a at svítí v kraji našem jako jehlička, kteráž světu hlásá, že brzy rozejdou se chmury a v krajině nastane rozkošné jitra a pak světlý den bez temného klamu. Tak hodlám poctivě pracovati, abych záměru v naději nezklamal a dej Bůh: abych zklamán nebyl.

Psáno na den nejsvětějšího hoďu Božího vánočního leta Páně 1862.

Redakce.

Kališník a dcera purkmistrova.

Vypravování z událostí v Jindřichově Hradci roku 1608 a 1609.

„Eihle, po sedmi dlouhých letech vidím tebe opět, drahý rodiště mé i otců mých; kěz by se jmeno tvé skvělo v dějinách vlasti po všechny časy, jako se nyní skvěje v lesku zářícího slunce!“ To vece jiných ustanuší na vřiků Svatojakubských počal roniti slze trpkého bolu. A jakž by neroni, ana nebolejší událost života živěji nežli jindy před oči se mu stavěla a jeho ušlechtilou, jemnou mysl tak hluboce dojímala; vzdýt uviděl hřbitov vysokými kósatými lipami obroubený s malým kostelíčkem — a v tom sídle míru odpočívali též dobří rodičové jeho. Před sedmi lety doprovodil je se zoufalým žalem na toto místo a stoje pak sám a sám v širém světě a nemaje ani jmení ani přátel odebral se, touhou neútlumnou puzen a jako vnučutím božím veden do staroslavě Prahy, matky českých měst a toho času nejslavnějšího sídla věd a umění v střední Evropě. Neunavně píly a ušlechtilé mysl jeho podarilo se, ac po mnohém a krutém utrpení, dojíti uzdní, přiznati i podpory. Nyní ukončil svá studia a ubíral se v milé nezapomenutelné rodiště. Každý kámen i každé stavení, každé mistečko a každý strom, i každá křovina budilo mu v hlubokosti jemného srdce spomínky na uprchlé doby nekalených dětských radováněk. Pohroužuje se v přemítání o minulosti a z přebohatého zdroje svých vroucích citů čerpaje stál tak dlouho na místě, až ho soudruh, jenž byl trochu popošel a pak čekal, pobídnul: „Václave, pomni, že mne touha k domovu táhne,

a že mě nemilo dlouho prodlévati.“ „Odpust Jene,“ pravil Václav pospívaj za druhem, „že jsem té o jediný okamžik připravil, který jsi mohl v náručí drahých rodičů dříve prožiti. Tim vice umim blaho to ocenit, an mně ho popráno není.“ Horké slzy kanuly opět po tváři Janově. „Vidíš, Václave,“ napomínal Jan, „to se mně nelíbí, že ti to jen smutek působí, když opět vidíš rodiště své, a když se přítel tvůj raduje. Jsi přece tak moudrý, vážný a opatrný, že jsem se podle každého tvého kroku zpravoval a nyní musím já napomínat tebe!“ „Děkuji ti, Jene, za to jemné napomenutí.“ Ano ty jsi býval co mě přinášejší.“ Musíme připomenouti, že Václav po celych šest let vytrval v tom, věsti Jana na dráze vzdělání, a že mu večinou svého draheho času ochotně věnoval přijímaje za odměnu své obtávanosti od bohatého rodáka jen ty nejužitejnější prostředky k obhájení života. „Jak jsem byl potěšen,“ pokračoval Václav, „když jsem za tvou štěroutu aspoň své nepatrné služby tobě podati mohl. Nezapomenu nikdy na tvou dobrotnu. Mimo to cením ještě více tvé přátelství. Byl jsi mým prvním a stálým přítelem, když jsem osamotněl v širém světě stál. Proto jsem mě srdce nyní dvojnásobně zarmoučen; nevíš, jak svaté jsem přesvědčen o spásitelnosti vyznání kališníků, a že bych hotov byl, za své přesvědčení životem přestati. Já si učinil úlohou života, pravdu a svědlo ve vlasti šířiti, a ty byl prvý, jemuž jsem vřelým slovem z duše v duši a ze

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Týdenník pro poučení a zábavu, pro zájmy obecné a společenské.

Vychází každou sobotu o 10. hodin ráno. Redakce a expedice jest v čísle 86 (proti farinmu kostelu). Rukopisy, předplatenci, jakož i inseráty posílají se redakci franco. Dopisy bez podpisu se nepřijímají, rukopisy se nevracíme.

Pro Jindř. Hradec: PŘEDPLÁCI SE Poštovní zápisem: 3 st. 50 kr. celoročně 4 st. 40 kr. půlročně 1 st. 80 kr. čtvrtletně 70 kr. 2 st. 10 kr. 1 st. 10 kr.

O důležitosti železničního spojení z Budějovic na Jindřichův Hradec do Jihlavy.

Angličtánům oblíbené přísloví: „Times is money“ (Čas jsou peníze) znelo by v jazyku obchodníků a průmyslníků „rychlost jsou peníze,“ neboť nejpodstatnější totiž dvojnásobným činitelem prospívání obchodu a živnosti jest rychlost a síce jedna rychlost výroby a druhá rychlost odbytů. K tomuto urychlení spočívá důležitost strojů, zvláště párních strojů, těchto mocných, pak moderného obchodu k průmyslu, který bychom v našem smyslu rozděliti mohli na stroje vyrábějící a na stroje dopravovací, podle toho slouží-li k urychlení výroby aneb k urychlení dopravy, tať a odbytů. Tim jsme se dostali k vlastním předmetu rozpravy naší, totiž k důležitosti železných dráh, těchto pravých ozvoňovacích žil celých krajin a četných měst, jimiž prospívá všeliká práce lidská, jimiž se oživuje podnikavost a jimiž zkvěta blahobyt, ovšem že jen potud, pokud tomu svědčí i ostatní podmínky, z nichž jsou nejdůležitější lidnatost, schopnost a plnost obyvatelstva, síly a plodiny přírodní toto kerého území a konečně směr železnice, odkud a kam jde. S tímto podmínkami srovnává se, roste i klesá důležitost cary železniční. Abychom tedy posouditi a uznati mohli důležitost takové cary, která by se dotýkala města našeho a krajiny naší, musíme blíže přihlídnouti a podrobněji seznámiti se s tím, které podmínky a v jaké míře u nás se shledávají a o jaký směr se právě jedná. Železniční spojení, o něžto se Jindřichovu Hradci a okolním městům Třeboně, Stráži, Kůmžaku, Strmilovu, Novém Etniku, Kamenici, Žirovnici, Počátkům, Horní Cerekvi a Batelovu zejména jedná, má směrem křížovacím spojovati dráhu Františka Josefa. od

Budějovic a dráhou severozápadní v Jihlavě v dáleším prodloužením na jih od Budějovic dosádnouti spojení (snad přes Pasov) a Itálii a v prodloužení na sever (snad přes Ratibor) s východním Pruskem a Ruskem. Směr takový jest, pokud se hledí k obchodu světovému, nový, neboť tento pohyboval se po půl tisíciletí ve směru jižním a vytvořil střediska obchodu Břemě a Hamburk, ježžž důležitostí po dnes nemá nicím ohrožena aneb zmzněna. Vede těchto však povstávajících důležitých středisk obchodu, která vytvořila a vytvořuje doba pozdější a jejichto důležitost roste tou měrou, jakou postupuje vítězná vláda a práce ruská v Asii, kdež nesčíslné poklady přírodní, posud rozmaru práce lidskou nevyzdvíhnou, čekají plných rukou, aby přispívali vydatnou hřívkou k blahobytu člověčenstva ve dvou dílech starého světa.

Dosať těchto změn, které se za našich dnů zde v tak nazvané kolčbě pokolení lidského dějí, nejlépe poctili Anglie, která ve svém smýšlení a jednání politickém nebývá vođena ani tak citlivostí, ani politickou vášní, nýbrž nejprvé a hlavně zájmy obchodními. Ona přijala právě tak nerada zprávu, že sbory slavného vojvodce knížete Barjatinského obsadili vítězně krajinu Salavii a dobyli Vedunu, sídla Samoylov, jako s ustrnutím vyslechla po devíti letech druhou zvěst, že Anna Darja a Syr Darja aneb jak se ve starověku klassickém, když těmi krajinami táhl Alexandr veliký, jmenovali Oxus a Jaxartes, podrobeny jsou nyní nejnebezpečnějšího soka Angličtánů v Indii, že po Syr Darju plují lodě slovanské, že zřizena zvláštní generální gubernie Turkeštánská, k nížto náleží okraj Syr Darja a Semirečenskaja, a že pomocí připlavů, již hotových, bude spůsobena znamenitá splavná cesta, jejížto jeden konec sahá k Petrohradu a druhý až k úpatí Hindukulj a jejížto působení na trh

FEUILLETON.

Z dějin města a okolí jindřichohradeckého. Z doby války třicetileté.

Dějepis vypravuje, jakých pohrom uvalila válka třicetiletá na zemi Čechů vůbec, on uvádí, že obyvatelstvo, které před tím čítalo 3 miliony, kleslo potom počtem na 800.000 a že obyvatelstvo toto snášelo strasti všeho druhu, dějepis ten však nezmocnil se ještě všech podrobných zpráv o tom, kterým krajinám zvláště čeho utrpěti bylo a protěž podáváme jednu z takých současných zpráv, která obsahuje jednotlivé obrazy z té neskončené řady svizel, jakými byla vlast česká až do roku 1648 (do míru vestfálského) síhána: Když dne 26. června 1648 švédský generál Königsmark Hradec a Malé strany zradou Otavalského se zmocniv, potom i Staré a Nové město tvrdsojinně oblehal, stala se válka tím krutější. Císař sám, meškaje toho času v Linci a zvěděv o nešťasti na města pražská se valícím, pal radě starého města pražského 30. dne měsíce července, že Rudolf Kolloreovi hraběti z Valse

a Janu Kristofu hraběti z Buchheimu narídil, aby se duem i novci vynasáhl všim, čeho by k obsazení Prahy třeba bylo. Těž přiměl císař generála Myslíka, který před tím se služby vojenské vystoupil, aby opět službu přijal a k sboru osvozožujícímu se (Gotschem a Soum ku Praze spěchal. Ku konci září stál Myslík již v Budějovicích. V dlouhých dobách válečných postavlo tolik nebezpečné louze v krajinách těchto, že se lze doupeje na pořad opakovaly. Vyslal tedy Myslík k vyčištění toho nerádu podplukovníka Nostice s oddělením jízdy, aby loupežníky a tuláky síhnal. Dne 30. září vřel Nostic s poručíkem Lindemkem mocně do města Jindřichova Hradce, což spůsobeno neústorností poručíka, brány strážního i bohácnosti hejtmana zámečného Jirka Millera z Rottenburku, který se domníval, že by to švédové byli a že by se tudíž k nim šetrně zachovati musel, neboť v zámku zdržoval se již švédský desátník a měl již 8 lidí a 5 koní zverbovaných. Byl se zmocnila mysli všech již taková zmalátnělost, že o chování se nerozhodovala ani věrnost ani nepřátelství, nýbrž jediné strach před násilím, jehož se švédští i císařští dopouštěli, takorka z ruky do ruky si podávajice zubožené krajiny, takže

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Týdenník pro poučení a zábavu, pro zájmy obecné a společenské.

Vychází každou sobotu o 11. hod. ráno. Redakce a expedice jest v závodě p. A. Landfrasa syna. Rukopisy, předplatění, jakož i inseráty posílají se franco. Dopisy bez podpisu se nepřijímají, rukopisy se nevracejí.

PŘEDPLACISE:

Pro Jindř. Hradec:		Poštovní zásluhou:	
celoročně	3 zl. 20 kr.	celoročně	4 zl. 40 kr.
půlletně	1. 60 "	půlletně	2. 20 "
čtvrtletně	— 88 "	čtvrtletně	1. 10 "

Ku slavnému sňatku Jejich nejjasnějších Vysostí

korunního prince RUDOLFA

princezny STEFANIE

dne 10. května 1881.

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Týdenník pro poučení a zábavu, pro zájmy obecné a společenské.

Vychází každou sobotu o 11. hod. ráno. Redakce a expedice jest v závodě p. A. Landfrasa syna. Rukopisy, předplatění, jakož i inseráty posílají se franco. Dopisy bez podpisu se nepřijímají, rukopisy se nevracejí. — Předplácí se: pro Jindř. Hradec celoročně 3 zl. 20 kr., půlletně 1 zl. 60 kr., čtvrtletně 80 kr. Poštovní zásluhou celoročně 4 zl. 40 kr., půlletně 2 zl. 20 kr., čtvrtletně 1 zl. 10 kr.

Ke dni otevření divadla národního!

Přiblížil se konečně den velepatrný, na který celý národ československý tak dlouho se těšil. Velkolepé dílo národní jest dokonáno! V neděli dne 18. t. m. otevřeny budou konečně brány nádherného chrámu dramatického umění českého. Hrdě vypíná se v Libušíně zlaté Praze na břehu Vltavy stříbropěnné zlatý chrám umění vlasteneckého a závistivým okem pohlíží cizozemci na velebné to dílo, jež vystavěl „národ sobě“ z vlastních svých mozolů. Zhoubný požár zničil nám sice nelítostně v několika hodinách tuto chloubu a radost naši, avšak národ český na myslí neklesl; týž požár rozplamenil jej k obětavosti dosud nevidané a neslychané a s nadšením, jež úctu a obdiv vzbudilo v cizině daleké, pustil se do práce nové. A hle! dnes vypíná se na zříceninách divadla shořelého, divadlo nové, mnohem velebnější, nádhernější a krásnější předešlého. Ó vítěj nám dni tak toužebně očekávaný! Zavzní plesání radostné po širé vlasti naší, neboť dnes přitínu má radovati se celý národ, s Prahou v čele. Vždyť celý národ bez rozdílu stavů a vyznání přispěl k novozbudování zlatého toho stánku našich uměn. Leč podivno! Praha nehál se v žádné roucho slavnostní — otevření divadla národního vykoná se zcela tiše. Z toho však nevyplývá, že by příkladem Prahy řídit se měl i český venkov. A skutečně probudila města naše pořádají v den otevření národního divadla slavnosti místním poměrům přiměřené. V Kolíně na příklad oslaví památný tento den tannější vlastenečtí spolkové s městskou radou v čele způsobem velmi důstojným. V sobotu bude město Kolín osvětleno, uspořádán bude průvod s pochodněmi, na náměstí pak proslavena bude vlastenecká řeč. Druhého dne v neděli bude celé město ozdobeno práporů a večer zakončena bude slavnost akademí.

Tak oslavuje vlastenecké město Kolín důležitý tento moment v životě našeho národa, a podobné děje se i jinde. V městě našem, pokud nám známo, jedině spolek ochotnický chopil se v té věci iniciativy. Ochotnický spolek „Jablonský“ uspořádá totiž v den otevření národního divadla za spoluúčinkování zpěváckého spolku „Čermín“ ve svém divadle slavnostní večer, Městská Beseda pak pořádá po skončení této slavnosti ve svých místnostech taneční zábavu, ku kteréž veškeré vlastenecké spolky zdejší jsou pozvány. Tot vše. Radovati by se ale mělo toho dne město celé. Či má ostatní obecenstvo, které v těchto spolicích zastoupeno není, zůstatí chladné a nemá radosti své dáti průchodu? Nemůžeme tomu věřiti, že by české naše město nechtělo se radovati z této velepatrné události; nemůžeme a nechceme tomu věřiti, že by Jindřichův Hradec nechtěl se radovati z tohoto vznešeného, z mozolů národa vystavěného pomníku našeho národního probuzení, jež po staletí hlásati má potomstvu o věru neslychané obětavosti českého národa. Proto očekáváme, že každý pravý vlastenec ozdobí zítra v neděli dům svůj praporem na znamení všeobecné radosti.

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Týdeník pro poučení a zábavu, pro zájmy obecné, společenské a politické.

<p>Vychází každou sobotu o 11. hodině dopoledne v objemu nejméně jednoho archu.</p>	<p>REDAKCE a ADMINISTRACE v domě pana Landfauera. Redaktor se nevrací a autorství nezaručuje. Inzerční oznámení oznámením jen v jazyku českém; dotazy lze a plat se předem. Reklama vyřadí se pouze před vydáním nového čísla.</p>	<p>Předplácí se: V měsíci: poštou: čtvrtletím — 80 kr. — 110 kr. půlročně 140 kr. — 210 kr. celoročně 280 kr. — 440 kr.</p>
---	--	---

SOKOLU.

Sokolku ušlechtilý,
jasně zírál vždy tvůj zrak,
vzvěš k lovcí kratochvíli,
býval's reka hrký znak.

Z ruky bílé krásných paní,
shodiv pouta, kapě mrah
bouřivával's ve vzduch ranní
v ptačí druží šle strach.

Statně dráp i zobák vryval
ku svobodě toužný hled,
často hyna krev svou skrýval
na nádra rytířských deér.

Staré časy zašly tiše,
jiný lidstvem vládne duch,
oko tvé však zírá v pýše
na bojovný jeho ruch.

Proto k mládečím české země
used's hrde na prapor,
aby starých reků plémě
v tobě svůj vitalo vzor.

„Vzhůru hlavy!“ — zrak tvůj praví
vzneste duše v nebe tyn,
vrahů hněv nás nepodává
v hrdinný sraženě klín.

„Velikost vás lásky k vlasti,
ku svobodě toužný hled
povznese nad hloub propasti,
do níž každý patří bled.“

Smutno, trudno v zemi lvové
jasně jen tvé oko zří,
kéž jest bleskem zory nové,
v níž vlast celá zahoří.

Boluslav Čermák.

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Týdeník pro poučení a zábavu, pro zájmy obecné a společenské.

<p>Vychází každou sobotu o 11. hodině dopoledne v objemu nejméně jednoho archu.</p>	<p>REDAKCE a ADMINISTRACE v domě pana Landfauera. Redaktor se nevrací a autorství nezaručuje. Inzerční oznámení oznámením jen v jazyku českém; dotazy lze a plat se předem. Reklama vyřadí se pouze před vydáním nového čísla.</p>	<p>Předplácí se: V měsíci: poštou: čtvrtletím — 80 kr. — 110 kr. půlročně 140 kr. — 210 kr. celoročně 280 kr. — 440 kr.</p>
---	--	---

Do Jindřichova Hradce a okolí!

Krajané!

Po čtyřletých, neumornou práci vyžadujících přípravách, skutečně bude letošního roku dílo velikopé —

česká národopisná výstava v Praze.

Skvělý úspěch, s jakým potkala se naše zemská jubilejní výstava r. 1891 v ohledu národohospodářském a že světu podala přesvědčující důkaz o průmyslovém důvtipu Čechů a jejich dovednosti ve všech oborech práce, oprávněje nás k nadějím, že naše národopisná výstava, která již dne 15. května t. r. otevřena bude, svým způsobem důstojnou bude její nástupkyní.

Výstava národopisná v Praze pořádá se za tím účelem, aby tam zřejmým učiněn byl všechen život bývalý i nynější lidu československého, na vlastní jeho poučení a sebepoznání, a aby tam i jiní národové na vlastní oči mohli se přesvědčiti o schopnostech a vlastnostech národa našeho, jak sám důvěrně se vyvíjela a rostl, a co vykonal v oběru kulturním svérázného a původního ve prospěch člověčenstva.

Národ český ukázal jubilejní výstavou r. 1891, že není popelkou mezi národy ve vědě, umění a práci, a že může důstojně řaditi se po bok národům nejpokročilejším — a výstava národopisná podati má nám důkaz, že v tom všem již dávno Čechové vynikali!

Abychom seznali znázorněnu všecku tu rozmanitost v mravu a v pořizování domácnosti, v obcování pospolitém, a ve všelikém užitečném působení našich předků, abychom vůbec seznati mohli život jejich, a zároveň podporovali hmotně podnik pro národ český tak důležitý, velí nám naše národní čest, bychom pozřili řídce této a vzácné příležitosti a v počtu nejhojnějším výstavy národopisné se zúčastnili.

Za tou příčinou vypraví okresní hospodářský spolek v Jindř. Hradci ku společné návštěvě výstavy národopisné v Praze **dne 1. června t. r.**

zvláštní výstavní vlak,

a tak poskytné Vám, krajané, příležitost ku hromadnému účastenství.

Bylo by nevděkem, kdybychom neuposlechli hlasu naší vlastenecké povinnosti, a proto obracíme se k Vám všem, drazí rodáci, a zveme Vás

ku společné návštěvě české národopisné výstavy v Praze dne 1. června t. r.

Sláva a prospěch drahé vlasti budí vždy vědčí hvězdu naší.

Za okresní hospodářský spolek v Jindř. Hradci, dne 4. května 1895:

Adolf svobodný pán Leonhardi,
t. č. předseda.

Jindřich Krivánek,
t. č. jednatel.

Pozn. Jizdné do Prahy a zpět bude obnáseti jen as 2 zl. Příhlásky k účastnění se přijímají páni starostové obcí, dále místopředseda spolku p. Rudolf Šetka, pan sekretář Merth na okresním zastupitelstvu a jednatel spolku Fidele Krivánek. Blíže ustanovení se vyhláší.

OHLAS OD NEŽÁRKY.

<p>Vychází každý pátek. Za donášku do bytu se neplatí.</p>	<p>REDAKCE a ADMINISTRACE v ulici Komenského čísla 15. Redakce se uzavírá. Inzerční oznámení přijímáme levně a platí se předem. Při opakování snižujeme slevu. Reklamační vyřizují se pouze před vydáním nového čísla.</p>	<p>Předplácí se: v měsíci polroční: čtvrtletně 1 K 50 hal. — 2 K 50 hal. půlročně 2 K 50 hal. — 4 K 40 hal. celoročně 4 K 40 hal. — 8 K 50 hal.</p>
--	--	--

OHLAS OD NEŽÁRKY.

<p>Vychází každý pátek. Za donášku do bytu se neplatí.</p>	<p>REDAKCE a ADMINISTRACE v ulici Komenského čísla 15. Redakce se uzavírá. Inzerční oznámení přijímáme levně a platí se předem. Při opakování snižujeme slevu. Reklamační vyřizují se pouze před vydáním nového čísla.</p>	<p>Předplácí se: v měsíci polroční: čtvrtletně 1 K 40 hal. — 2 K 50 hal. půlročně 2 K 50 hal. — 4 K 40 hal. celoročně 4 K 40 hal. — 8 K 50 hal.</p>
--	--	--

Čtvrtstoletí starostou.

JUDr. Václav Naxera,

starosta města, čestný měšťan města Jindřichova Hradce,
rytíř bádu císaře Františka Josefa, atd., atd.

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Redakce a administrace v ulici Komenského č. 15-I. Vychází každý pátek. Předplatné: na celý rok K 6.40 v místě, K 8.80 poštou. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty účtují se levně; při opakování sleva. Reklamače vyřizují se před vydáním nového čísla, dohlády inzerátů zasílají se hned po vydání; pouze jednou, a to vždy na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

Náhledník trůnu nejjařejší arciv. František Ferdinand d' Este a jeho choť paní vévodkyně Žofie Hohenbergova, roz. hrab. Chotkova, zavraždění v Sarajevě.

Srdce se chvěje, hlava odprá domyslí, a ruka nechce dopsalit strašlivou zvěst: Vznešený dědic slavného trůnu Habsburského po manevrech bosenských, konaje v zastoupení Jeho Veličenstva císaře návštěvu ve hlavním městě anektovaného území, nachází tam i s milovanou choť svou ukrutnou smrt při atentátu z ruky zákeřných, mladických nerozumem zvášněných fanatiků za to, že více než 30letá stáda našeho moudrého panovníka přinesla jim do tamních nehostinných krajů: osvobození ode jha tureckého, pořádek a blahobyt, o jakém se od staletí bosenskými obyvatelům ani zdáti nemohlo.

Za lásku, oběti císařského pána i říše vraždí prokletý zůřivec následníka trůnu. V utkvělé myšlence: zničit zástupce rakouského imperialismu, všesrbským snahám ovšem prolýchádného, neubá vrah, že běže Jihoslovánům zláštného příznivce, rakouským národům spravedlivého následníka, který dával na jeho zásadu: Suum cuique, umění a věd nejušlechtilějšího pěstitele, člověka dobrého, rodině ideálně pečlivého otce. Zabíjí i nevinou paní . . .

Zesnulý následník vynikal zláštní energií. Vše, co podnikal, konal svědomitě, s ce-

lou upřímností. Ničemu se nevyhýbal a ačkoli jako věrný spovněc vždy jen stál ve sluhu trůnu Jeho Veličenstva a plnil ochotně všechny rozkazy naň složené, nerozvinuje své vlastní politiky, přece jen dával na Sobě znáti, že mu na srdci leží sjednocené, mohutné Rakousko-Uhersko a proto neúnavně se staral o armádu a loďstvo.

V náboženském přesvědčení upřímný katolík, v soukromém životě - vlidný občan, jenž se lidu nevyhýbá, jakž svědčí poslední Jeho pobyt v Konopišti, jako vysoký důstojník vojsk tělem i duší, umřel na poli své vojenské povinnosti, od níž ho neodrátilo ani vlastní tušení a varovné hlasy choťi, přátel, že tam může zahynouti, jako skvělý vzor neúnavné lásky ku své rakouské vlasti a císaři.

To ověnčuje Jeho skráně nehynoucím vapnem slávy a vtiskuje Jeho i společnou smrti oddané choťi na čelo korunu mučnickví. Oběma stálo u vděčnou památku všech národů říše i celého světa.

Skládáme bolestně hlavu před Prozetelností s upřímným pozdrachem: **Zachovej nám, Hospodine, císaři Potěš a posilni našeho milovaného krále sám!**

OHLAS OD NEŽÁRKY.

Redakce a administrace v ulici Komenského č. 15-I. Vychází každý pátek. Předplatné: na celý rok K 10.— v místě, K 12.— poštou. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty účtují se levně; při opakování sleva. Reklamače vyřizují se před vydáním nového čísla, dohlády inzerátů zasílají se hned po vydání; pouze jednou, a to vždy na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

Česko-slovenský samostatný stát.

Veliké dílo osvobodovací dokonáno! Padají okovy, jež svřaly národ tři sta let. Po dobách nesnesitelného tlaku a dusivé těsně volno, tak nekonečně volno, radostno.

Není zpuhného Rakouska více, Rakouska, jež vo své pyše chtělo rdoušiti národy a pokoušelo se odpráti jim právo na život. Na troskách jeho zdvihá se slavné skupina svobodných států, mladých, čistých, plných nadějí a zdravé síly. Svobodný stát československý není již snem, nýbrž skutečností tak pravdivou, že sami ani nedomyšlíme se plného do-sahu a rozsahu, žijeme v opojení, žijeme v oblacích . . .

Vyjasnily se tváře, odletěly starosti; nemyslíme na hlad, bídu, krev a sténání trpčelci: kolem nás víří nekonečný jásot jak bučnění rozpoutaných živlů. Ve slavném hláho lu zvoní nadšení všennrodního vzhlíží zrak náš k červánkům nově se rodícího života, pozdravujeme den spásy své se vzrušeným pohnutím v duši: jediná myšlenka víří mozem a vznáší se ve vzduchu mezi nebem českým a českou

zemí: jsme svobodni! Slova modlitby chvějí se nám na rtech: „Budiž požehnáno slunko naší radosti, provázej vlast naši drahou po cestách života jejího, veď ke krásě nás, k síle, k dokonalosti, ozáruj šťastný lid český, spokojený a navždy svobodný!“

Jsmo opojeni radostí a jenom jediná myšlenka vyplňuje nás zcela: Čechy, Morava, Slovensko, Slovensko jest samostatný stát, náš stát, jsme volni a nemáme páni cizích . . .

Jediná myšlenka - co pyšných nadějí skrývá! A pýchá ta roste, kypí a burcuje v hlavě vřel. budeme žít, pracovat, starati se o svou vlast, o svůj národ, o sebe!

V dějinném tomto okamžiku přísahujeme si jedno: budme hodni své samostatnosti, všechny své nejlepší síly a snahy postavme do služeb vlasti své drahé, velké a krásné.

A vykonáme první povinnost: vzdejme dík těm, kteří přivedli nás do země zaslíbené: česko-slovenským legím s Masarykem a jinými vůdci v čele.

Žijícím věčná sláva, mrtvým věčná paměť!

Mladý náš stát ať žije a zkvétá!

OHLAS OD NEŽÁRKY.

První desetiletí naší státní samostatnosti.

19²⁸
x 18

19²⁸
x 28

A přišel den 28. října 1918. Rakousko-Uhersko zhroutil se vojensky a hmotně, žádalo o mír ve smyslu zásad presidenta Wilsona, v nichž bylo také uznání samostatného státu československého. Celým národem zaznělo jásavě: „Jsme svobodni!“ Dne 30. října prohlásila i Národní rada slovenská v Turč. Sv. Martině jednotu československou.

V Praze se sestavil ihned Národní výbor, jenž převzal veškeru zprávu do svých rukou za nejdokonalšího pořádku, klidu a beze všeho krveprolití.

Stalo se tak v místnosti Obecního domu pražského, která nyní je vyzdobena krásnou památní deskou s reliéfy členů Národního výboru, Ant. Svehly, Dr. Rašina, J. Stříbrného, Dr. Soukupa, Dr. Srobára, Zlatým pís-

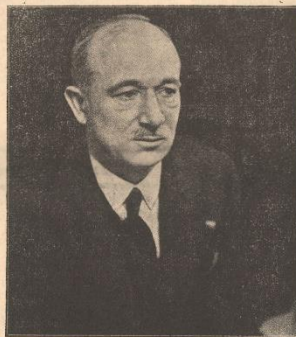
OHLAS OD NEŽÁRKY

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice č. 15 I. Telefon č. 390. — Čet post. spoř. 41.927. Rukopisy se nevracejí. — Inzeraty levně.

Předplatné na rok: V místě 20.40 Kč, poštou 25 Kč. Jednotlivá čísla 50-h. Reklamace vyřídí se před vydáním nového čísla.

Doklady inzerční zaslání se pouze jednou na výšlovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inzerátu, avšak na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

HRADEC VÍTÁ PRESIDENTA REPUBLIKY

Městu Jindřichovu Hradci dostane se návštěva, nad níž nemůže býti vzácnější a radostnější.

Srděčně a upřímně byl vítán v Jindřichově Hradci pan prezident Osoboditel v roce 1925 a s tou srdečností a upřímností bude letos pozdraven a uvítán jeho nástupce pan prezident Dr. Eduard Beneš s chotí.

Město jest prodchnuto upřímnou láskou a není nikoho, kdo by se netěšil na moment uvítání pana presidenta při jeho převzácení — bohužel kratičké — návštěvě našeho města.

Panu presidentu bude složen za jeho obrovské dílo osvobozenecké nejdodanější hold.

Pro naše město jest nevšední ctí, že pan prezident vyznamenává naše skromné město svou návštěvou v době, kdy podává celé veřejnosti důkaz své cítěvodné mírové práce a pilnosti pro stát a jeho lid a jeho budoucnost.

Vítáme pana presidenta do našeho města a pronášíme přání za všechno naše občanstvo, aby panu presidentu popřáno bylo síly a pevného zdraví v jeho těžkém úkolu. — Vítáme rovněž uctivé jeho vzácnou paní chotí a doufáme, že se jí bude líbiti u nás v slavném i milém sídle „hradecké bílé paní“.

Starosta města Ant. Brož.

HISTORICKÝ DEN.

Starobylý Jindřichův Hradec vítal ve svých zdech již častokrátě representanty státu, korunované hlavy a panovníky, častěji snad než jiné město české, jež nebylo položeno na tak významné cestě při vstupu do království jako právě Hradec.

A každá tato návštěva, jak o nich čteme v historii Hradce, měla svůj starobylý ráz, byla provázena okolnostmi, jež vždycky výjimečně charakterisovaly současný osud národa. V nejstarších dobách Hradec jako opora stavovské moci revolucij proti králi jen jednou snad uviděl ve svých zdech českého krále a ten dokonce nepřišel vítán a radostně pozdravován: z Přemyslovců patrně jen Přemysl Otakar II. vstupoval do jeho bran, avšak až tehdy, když Hradec válčící dobyl na Oldřicha z Hradce, aby zde 13. května 1277 podepsal jeden z mírů s Habsburkem, jež předcházely osudné bitvě na

Moravském poli. . . Ani snad žádný z Lucemburků, ani jiti z Poděbrad, nenavštívili Hradec; za to 1451 hostoval tu Aenáš Silvio Piccolomini, pozdější papež Pius II.

Teprve od r. 1526, když ozvíla četnými poselstvy a kurýry cesta z Prahy do Vídně, nového, zprvu občasného sídla nových českých králů, Hradec, jehož zámek byl přebudován opravdu v královské sídlo, lákal i korunované hlavy i kopočníku zde uprostřed na cestě z Prahy do Vídně. Tak Ferdinand I. zavítal sem 29. VII. 1533, 2. X. 1544, a ještě ku konci téhož roku, pak 15. XII. 1549, 27. I. 1552, 27. III. 1553 a 5. XI. 1558, 1564 na smrtelnou neděli hostoval zde Maximilian II., císař Leopold zastavil se tu na cestě do Chebu 9. září 1673, hledal zde útočiště před morem s celou rodinou na 3 dny 9.—12. září 1679 a znovu vítal

OHLAS OD NEŽÁRKY

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice č. 15-I, Telefon č. 390. — Účet pošt. spoř. 41.927. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty levně.

Předplatné na rok: V místě 20 40 K, poštou 25 K. Jednotlivá čísla 50 h. Reklamace vyřídí se před vydáním nového čísla.

Doklady inserční zasílají se pouze jednou na výslovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inserátu, avšak na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

Říšský Protektorát Čech a Moravy.

ČTK. Úředně se oznamuje:

Vůdce podepsal 16. března 1939 na Hradě pražském tento výnos o Protektorátu Čechy a Morava:

Po tisíc let náležely k životinému prostoru německého národa česko-moravské země. Nášili a nerozum vytrhly je svévolně z jejich starého historického okolo a posléze jejich zapojení do umělého útvaru Česko-Slovenska vytvořily ohnisko stálého neklidu. Od roku k roku zřetovovalo se nebezpečí, že z tohoto prostoru — jako již jednou v minulosti — vyjde něco nesmírně ohrožení evropského míru.

Neboť česko-slovenským státu a jeho držitelům moci se nepodařilo organizovat rozumné soužití národních skupin, v něm svémocně spojených, a tím probudili a zachovali zájem všech zúčastněných na udržení jejich společného státu.

Prokázal však tím svou vnitřní ne schopnost k životu a propadl proto nyní také skutečnému rozkladu.

Německé říše však nemůže v těchto pro její vlastní klid a bezpečnost stejně jako pro obecné blaho a obecný mír tak rozdílné důležitých oblastech trpěti žádně trvale poruchy. Dříve nebo později musela by nejlépe nežli důsledky jako možnost dějinami a zeměpisnou polohou nejspíšeji interesovaně a spolposlazená.

Odpovídá tudíž příkazů zabezpečování, jestliže německá říše jest rozhodnuta za sáhnouti rozhodně k zajištění základů rozumného středoevropského řádu a vydání nřízení, která z toho vyplývají. Neboť dokázala už ve své tisícleté dějinné minulosti, že díky jak velikosti tak i vlastnostem německého národa jediná jest povolána řešiti tyto úkoly.

Naplňen význam přímým sloužití o-pravdivým zájmem národa, obyvavatelů v tomto životiném prostoru, zajištění národní svobody německého a českého národa, prospěsti míru a sociálnímu blahu všech, nřizují tudíž jenom Německé říše jako základnu pro budoucí soužití obou národů těchto oblastí toto:

Článek 1.

1. Části bývalé Česko-slovenské republiky obsazené v březnu 1939 německými oddíly nález napříště k území Velkoněmecké říše a vstupují jako „Protektorát Čechy a Morava“ pod její ochranu.

2. Pokud obrana říše to vyžaduje, učiní Vůdce a říšský kancléř po jednání sáší těchto území úpravou od toho odchýlnou.

Článek 2.

1. Obyvatelé Protektorátu, kteří jsou příslušníky německého národa, stávají se

německými státními příslušníky a podle ustanovení zákona z 15. září 1935 (Říšs. Zák. I. str. 1140) o říšských občanech, říšskými občany. Pro ně platí tudíž také ustanovení na ochranu německé krve a německé cti. Podléhají německé soudní pravomoci.

2. Ostatní obyvatelé Čech a Moravy stávají se státními příslušníky Protektorátu Čechy a Morava.

Článek 3.

1. Protektorát Čechy a Morava jest autonomní a spravuje se sám.

2. Vykonalá svoje výsostná práva náležející mu v rámci protektorátu ve shodě s politickými, vojenskými a hospodářskými potřebami říše.

3. Tato výsostná práva jsou zastávána na vlastních orgánech a vlastními úředníky.

Článek 4.

Hlava autonomní správy Protektorátu Čechy a Morava pozívá ochrany a čestných práv hlavy státu. Hlava Protektorátu potřebuje pro výkon svého úřadu důvěry Vůdce a říšského kancléře.

Článek 5.

1. Jako zastávce říšských zájmů jmenuje Vůdce a říšský kancléř „Říšského Protektora v Čechách a na Moravě“. Jeho úřední sídlo jest Praha.

2. Říšský Protektor jako zástupce Vůdce a říšského kancléře a jako zmocněnce říšské vlády má úkol pečovat, aby bylo dábno politických směrnic Vůdce a říšského kancléře.

3. Členové vlády Protektorátu jsou potvrzováni říšským Protektorem. Potvrzení může býti odvoláno.

4. Říšský Protektor jest oprávněn dáti se informovatí o všech opatřeních vlády Protektorátu a udíliti jí rady. Může podati námítky proti opatřením, která by byla s to poškoditi říši a její nebezpečí v prodlání, vydati nřizování nutná ve společném zájmu.

5. Od vyhlášení zákona, nřizování a jiných právních předpisů, jakož i od výkonu správních opatření a právoplatných soudních rozsudků jest upuštěti, podá-li říšský Protektor námítky.

Článek 6.

1. Zahraněčí věci Protektorátu, obzvláště ochrany jeho státních příslušníků v cizině, zaslává říše. Říše pověde zahraniční věci tak, jak to odpovídá společným zájmům.

2. Protektorát podrží zástupce u říšské vlády s úředním označením „vyslanec“.

Článek 7.

(1) Říše poskytuje Protektorátu vojenskou ochranu.

(2) Vykonaláje tuto ochranu, udržuje říše ve Protektorátu posádky a vojenská zařízení.

(3) Pro udržení vnitřní bezpečnosti a pořádku může Protektorát zříditi vlastní sbory. Organizaci, početní sílu a výzbroj určí říšská vláda.

Článek 8.

Říše vykonává bezprostředně dohled na dopravnictví, jakož i na pošty a telekomunikace.

Článek 9.

Protektorát nález k celinnému území Německé říše a podléhá jeho celní výsosti.

Článek 10.

(1) Zakonitým platidlem jest vedle říšské marky až na další koruna.

(2) Poměr obou měn navzájem určí říšská vláda.

Článek 11.

(1) Říše může vydávati právní předpisy s platností pro Protektorát, pokud toho vyžaduje společný zájem.

(2) Pokud je dána společná potřeba, může říše převzít do vlastní správy správní obory a zříditi potřebné pro ně vlastní říšské úřady.

(3) Říšská vláda může učiniti opatření potřebná k udržení bezpečnosti a pořádku.

Článek 12.

Právo platné té doby ve Čechách a na Moravě zůstává v účinnosti, pokud ne odporuje smyslu převzeti ochrany Německou říši.

Článek 13.

Říšský ministr vnitra vydá v dohodě se zúčastněnými říšskými ministry právní a správní předpisy potřebné k provedení a doplnění tohoto výnosu.

V Praze dne 16. března 1939.

Vůdce a říšský kancléř

Adolf Hitler v. r.

Říšský ministr vnitra

Dr. Frick v. r.

Říšský ministr zahraničí

von Ribbentrop v. r.

Říšský ministr a předseda říšs. kanceláře Dr. Lammer.

OHLAS OD NEŽÁRKY

LIST NÁRODNÍHO SOUŘUČENSTVÍ.

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice č. 15-I, Telefon č. 390. — Účet pošt. spoř. 41.927. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty levně.

Předplatné na rok: V místě 20 40 K, poštou 25 K. Jednotlivá čísla 50 h. Reklamace vyřídí se před vydáním nového čísla.

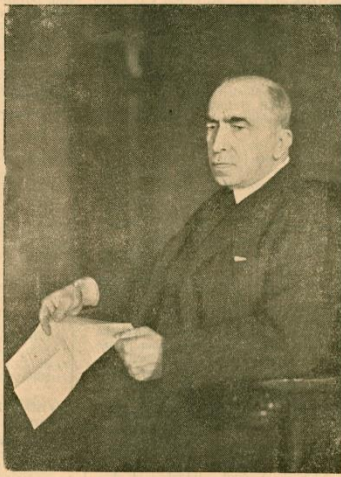
Doklady inserční zasílají se pouze jednou na výslovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inserátu, avšak na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

K 12. červenci 1939.

V každém státě a národě je den narozenin jeho představitele přiležitostí k oslavě, která má tím větší závažnost, čím méně jest spojena s okázalými formálkami a čím větší vzpomínka na osobu je spojena s myšlenkou národní a státní. Po přívalu události, jejich spád zatajoval dech a svíral srdce úzkostí nad nejasností zítřka, poprvé měl český národ příležitost pozdraviti svého státního prezidenta v den jeho narozenin.

12. července dožil se náš státní prezident Dr. Emil Hácha 67 let. Pochází z jižních Čech, kde se narodil v Trhových Svinech roku 1872. Po středoškolských studiích v Českých Budějovicích se věnoval studiu práva na Karlově universitě v Praze, na niž dosáhl doktorátu r. 1896. Po třileté praktické advokátní vstoupil do služeb soudních, ve kterých vytrval a osvědčil se jako znamenitý právník, skvělý organizátor a intenzivní pracovník. Po převratu r. 1919 vstoupil do služeb Československé republiky, kde dosáhl nejvyšších hodností. Uplatnil znamenitě své schopnosti v nově zřízeném Nejvyšším správním soudu v Praze. Roku 1918 byl jmenován jeho senátním prezidentem a roku 1925 prezidentem. V této funkci, ve které pro české soudnictví vykonal ohromné dílo, takže za jeho éry dosáhl Nejvyšší správní soud světové úrovně, setrval až do svého zvolení prezidentem druhé republiky.

Činnost pana prezidenta Dr. Emila Háchy je pozoruhodná. Např. řadu hlubokých vědeckých pojednání, která mu získala jméno i daleko za hranicemi naší země a za svoji vědeckou činnost byl jmenován členem několika vědeckých společností. Pro své právníké vědomosti byl zván od roku 1933 k zasedání Německé právníké akademie. Za prezidenta byl zvolen v době velice vážné dohody všech politických stran. Teprve odstup času dá vyniknouti statečnosti rozhodnutí, kterým Dr. E. Hácha, nemaje viny na tom, co se stalo, přece převzal vedení, jako voják, který pochopil povinnost zachránit z prohrané bitvy, co se zachrániti dá. Podánilo se mu sjednotiti celý národ, aby si v jednotě, svornosti a spolupráci všech připravoval lepší budoucnost. V den jeho narozenin má práti ještě všichni Češi hojně sílu do další práce pro blaho národa a za jednou všechna česká srdce v časovně; odstupu a v poznání mnoha skutečností budou moci změniti závažnost obětí, která byla přinesena proto, aby byly zachráněny aspoň základní národní hodnoty a aby byly zabezpečeny možnosti jejich dalšího budování, pronesou Dr. E. Háchovi svou spravedlivou uznání a pochopení.

Státní prezident Dr. Emil Hácha.

Callon Č.T.K.

President Dr. E. Hácha dožil se v těchto dnech 67 let.

FEUILLETON.

Kamila Norská:

Hledají lásku!

Lidé hledají lásku, chtějí lásku! Ústa mužu tím slovem častěji oplývají, než ústa žen. Slovem „lásku“ oplývají mužové jen do té chvíle, než dosáhnou (nyň poměrně snadno konečně) předmětu své touhy. Ženy rozplývají se „láskou“, chtějí-li dosáhnouti větší „přítulu“ pro své osobní potřeby. (Dříve také omlívaly, dnes sahají k jiným prostředkům.)

Bylo-li slovem i skutkem marně plýtváno, pak se často ozve: „A tohle je ta tvoje láska? — No pochej!“ Nu a pak se čeká! . . . Jsou však také lidé, kteří nečekají — ale jdou hledat! Hledají lásku s tím velkým „L“ — něco velkého, zářného, něco, co ničí, něco, co by

je nadešlo, „uneslo“, něco, co s nimi laškuje a hraje . . . a nakonec: čtí se chudšími a ubožejšími než dříve. Ale ne všichni, kteří hledají lásku! Hledají lásku jdou od domu k domu, jak chodí lidé prosební a bez domova! Zebrají o lásku ne pro sebe — ale pro ty, kteří jí nabízejí a tolik jí potřebují! Pro ty, kteří jsou nejpotebnější z potřebných, poně vadí potřebují všeho a nejvíce lásky: Naše budoucnost!

Dvě obětavé dívky sly hledat lásku čistou a posvátnou. Prošly o dobrý groš pro „Ochranu matek a dětí“. Dostaly vsáde? Snad! Jedno však vím a proto tyto řádky píši: Vesly do malé chaloupky s jednou světnicí, v níž za okny kvete jen chudé a vodnaté „Dobrytro“, kde žije jen vdova se svou dcerkou, jež má „slabou duši“. Ta matka plakala právě nad svým dítětem, jež se nevrátilo domů a toulá se Báh v kře . . . ale s radostí sáhla po hrnčičku, kde se křely poslední

korunkou — a dala, ač by spíše sama potřebovala pomoci a podpory — a pod okny slyšel rozhovor stařeček vetchý a stářím rozklepaný. Děvy vyšly ze vrátek chudého staveníčka. Děda se k nim o hůlčice přibíhal a zavolal, kdž s pozdravem jej chtěly minouti: „Pochejke, hůlčičky, já vám tu korunka lahy dím!“ — Ne, tohle nelze tak vyprat, to se musí vidět a čítit! Třpytivé „něco“ zradné se běhlo dvívkou po tváři. Podívaly se na sebe a zlobily se do drů. . . . To potkaly velkou čistou a svatou lásku, lásku k těm, kteří jsou naší budoucností! Této láske malých a chudých buďž čest!

„Pane Bože, zachovej nám tento lásky plamen čisté a posvátné a rozměň jej ku většímu plápoti, aby zahlel v něm celý národ můj, jehož krev je krví mou a tlukot srdce i mého tlukotem!“

(Adrem těchto dvou článků chudých a potřebných má redakce.)

OHLAS OD NEŽÁRKY

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice č. 15-1. Telefon č. 300. — Účet pošt. spor. 41927. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty levně.

Předplatné na rok: V místě 20 40 K, poštou 25 K. Jednotlivá čísla 50 h. Reklama ce vyřídí se před vydáním nového čísla.

Doklady inzerntí zasílají se pouze jednou na výslovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inzerátu, avšak na vlastním nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

ADOLF HITLER, Vůdce a říšský kancléř Velkoněmecké říše — 50 let stár

Adolf Hitler narodil se 20. dubna 1889 v Braunau nad Innem jako syn rakouského úředníka. Předkové A. Hitlera byli většinou zemědělci a řemeslníky z kraje zv. „Waldviertel“ v Dol. Rakousích. Podle svého přání po absolvování škol věnoval se Adolf Hitler nejdříve stavebnictví a pracoval delší čas ve Vídni, kde měl příležitost poznat bezprostředně bídu a těžké postavení dělnictva a kde položil tak základy pro své socialistické životní názory. Kromě toho zabýval se Adolf Hitler současně základními politickými časovými odznaky, i když tehdy nevystupoval veřejně politicky. Ve své knize „Mein Kampf“ líčí názorně problémy tehdejší doby, které dávaly již tón jejímu vývoji. Světovou válku prokonal Ad. Hitler od začátku až do konce na frontě, nejdříve jako prostý voják a pak jako svobodník. Vyznamenal se zvláště při doručování zpráv a získal za obzvláště statečnou chování před nepřitelem železný kříž první třídy, několikrát byl i vážně zraněn.

Na konci světové války, když v Německu a Rakousku vypukla revoluce, teprve Ad. Hitler v nemocnici a následkem plynové otravy lenkře ztratil zrak. Přes tento bezúspěšný stav, ve kterém se tehdy německý národ a on sám nacházel, už v oněch smutných listopadových dnech roku 1918 rozhodl se Adolf Hitler, že se stane politikem a na tomto poli bude nápomocen svému národu. Přísůlž byla věnována vnitřní přípravě boje za národní a sociální obnovu Německa. Bylo třeba překonat otáče i nezdravý, přes to však rostl počet přívrženců roku od roku, až konečně v roce 1933 došlo k tomu, že zesnulý říšský prezident polní maršál E. H. Hindenburg svěřil vládu A. Hitlerovi a tím národní socialismus ujal se moci.

Po získání moci započala teprve další práce a výstavba na širší základně. Program národního socialismu, jenž vytkl si za cíl vytvořit pevně národní společenství, započal každému jednotlivci práci a chleba a obnovit na venek svobodu a čest německého národa, byl prováděn s netušenou rychlostí a důkladností. Dnes se svět obdivuje, že bylo možno v tak krátkém čase zapojit opět do práce tolik milionů nezaměstnaných, vystupovat ve vědeckou i průmyslovou výrobu na nejvyšší míru a současně podporovat obchod a pro něj stavbu velkolepých říšských dálnic i mnoho ještě jiného. Stejně dnes svět musí s podivem konstatovat, že Ad. Hitlerovi podarilo se roztržiti za 6 let jeho vlády kus po kuse potupný versalský diktát, který krátkozrakých a pomstychtivých politiků. Po zavedení všeobecné branné povinnosti následovalo

Důvěra je vše:

Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler naslouchá starostem staré matičky.

znovu obsazení Porýní a spojení Rakouska s říší. V poslední době Adolf Hitler říší nově rozšířil připojením Sudetska a přijetím protektorátu nad Čechami a Moravou. Toto území, pokud bylo obydleno převážně Němci, bylo vtlačeno do říše, pokud na něm ale obýval český národ, nedopusil se Ad. Hitler chyby, kterou by snad byli spáchali jiní politikové v jeho postavení, aby totiž tuto zemi také úplně vtlačil do říše, nýbrž spokojil se s ochranou tohoto území vyžádanou stát. prezidentem Dr. Háchou, čímž současně posílil bezpečnost říše. Jako poslední čin vůdce možno pak ještě uvést před nedáv-

no úspěšné navrácení Memelského území říši.

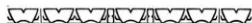
Je samozřejmé, že A. Hitler pro tyto činy nesmírné velikosti i do celého svého národa jedinečným způsobem mluvil. O něm vpravdě platí, že mluve svou hlavu položil s důvěrou do klína každého svého poddaného a to i svých bývalých odpůrců, kteří získali svou velkomyšlností a laskavostí Ad. Hitler však požádá nad to v celém světě vážnosti státníka, neboť i když jeho odpůrci ho nemilují, protože nechápou velké cíle jeho politiky, přece musí jen spravedlností, práce mají největší cenu před Ad. Hitlerem jako člověkem a stá-

OHLAS OD NEŽÁRKY

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice č. 15-1. Telefon č. 300. — Účet pošt. spor. 41927. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty levně.

Předplatné na rok: V místě 20 40 K, poštou 25 K. Jednotlivá čísla 50 h. Reklama ce vyřídí se před vydáním nového čísla.

Doklady inzerntí zasílají se pouze jednou na výslovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inzerátu, avšak na vlastním nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

Čechové!

Náš národ vstoupil do nového údobí svého života. Zařizujeme se v nových poměrech tak, abychom mohli co nejlépe pracovat pro lepší budoucnost své země, abychom se čestně a důstojně uplatnili v široké rámci říše, abychom byli nadále plnými členy světové rodiny kulturních národů. Historie nás učí, že Čechové vždy byli v čele pokroku a kultury, že jméno českého národa bylo vyslovováno s úctou po celém světě. Učí nás, ať jsme už vítězili či prohrávali, že jsme vždy bojovali způsobem poctivým. Učí nás však též, že jediným a úhlavním, největším

nepřitelem českého národa byla jeho vlastní nesvornost!

Český národe, bratři a sestry! Jsou vážné dny a vážné musíme se na ně dívat. Jestliže ani události posledního roku nenačili nás svorností, jestliže ani nyní nemoudříme, slin zhouby padne na náš národ a na naši zemi. Máme možnost nového života. Musíme však být svorní v této práci, musíme být jednotní. Je skůdce národa ten, kdo rozsvěť ještě nyní semě svůrů. Je našim nepřitelem, kdo radí nám dnes k nesvornosti. Je konec politických stran, konec všech skupin, které hájily jen vlastní zájmy. Český národ se staví do jedné řady, připravene pracovat na poli hospodářském, sciálním, kulturním. Každý, kdo má zájem o veřejný život, každý, kdo chce platně zúčastnit se práce za lepší budoucnost českého národa, vstup do Národního souručenství.

Podej ruku svým bratřím a sestřím -

nenajdeš v nich už členy politických stran, nenajdeš v nich příslušníky starých skupin — najdeš jen dobré, poctivé Čechy. Svornost nás zachrání, nesvornost by nás zničila. Bratři a sestry - do práce!

Všichni do Národního Souručenství!

FEUILLETON.

Eva Medková:

„V této půdě rychle vzroste semě . . .“

(Viktor Dyk)

O jaru, právě o jaru vám čím něco povědět, neboť jest stejné letos, jako bylo před rokem, před dvěma a před mnohými, mnohými lety, a protože v této nemohlosti je velká útěcha a jistota, že svět za nic nelze vyvrátit z kolenů. Možná, že mi to zprvu bude trochu vážnou, ale tu si vezmu na pomoc sluneční paprsek, který zde kolem mne tančí a nulli mu skokem k tomu, abych všeho nechal a šla se podívat ven naproti do sadů, jak tam všechno pučí, odnikoho si poroučet nedá a klidně si jde svou cestou.

Zvučný chlapecký smích odkusil se ke mně zaznívá, a nahnul se z okna, vidím svěží tváře kluku, hrajecké zdánlivě kuličky. Vysoko nad nimi vrčí aeroplan a dole pod kerem rozkvetá první lilka, dnes jako před rokem, něžná a libežná. Práví mi, hledě na mne modrým kvítkem a tajemně se usmívaje: „Ty konej své, důvěřuj v prozravost Božích cest a ničeho se neboj. Všecko na světě má svůj čas a své místo“. A její drobný květ jest pln tiché moudrosti, neboť stojí pevně v zemi, rozkvetáje po zákonu krásy, v čase, který mu byl určen a bude tomu tak od věku do věku. A nad ním v korunu stromu veselé zpívá kos. „Tak je to, bratři“, praví mi, „jestě se nestalo, aby kos na jare hloubal, měl a uvažoval o mizerii světa. Všemna na vzduchu se radují z celého srdce, neboť věří, že nejspíše nestěší a zahanbí bezpráví. Jen si vyvízejí radost přeměže smutek, vypudí

OHLAS

OD NEŽÁRKY.

List Národního souručenství.

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice čs. 15-1. Telefon č. 390. — Účet pošt. spoř. 41.927. Rukopisy se nevracejí. Inzeráty levné.

Předplatné na rok: V místě 22-40 K, poštou 27-50 K. Jednotlivá čísla 56 h. Reklamační vyřídí se před vydáním nového čísla.

Doklady inzerční zastávají se pouze jednou na výslovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inzerátu, avšak na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

Na prahu sedmdesátky „Ohlasu od Nežárky“.

Dnešním číslem vstupuje „Ohlas od Nežárky“ do svého jubilejního ročníku, v němž dovrší sedmou desítku let od doby, kdy první jeho čtyřstránkové číslo rozléto se poprvé po Hradci a odtud všude tam, kam osud zavál Hradce. Po nezdárném pokusu kaplana Šrámka s jeho „Ozvěnou“ roku 1848 a stejně brzy zaniklém „Zvěsti od Nežárky“ r. 1863, „Ohlas od Nežárky“ byl třetím pokusem o český časopis v Hradci a jak ukazuje dnes 70 svazků, pokus tento se podařil. Jindř. Hradec, jenž měl tehdy 8650 obyvatel, vyrůstal už v letech šedesátých rychle ze svých starých střešičků; ke spolkům katolických tovaryšů, založenému už roku 1856, přibýly rychle za sebou 1862 zpěvácký spolek „Černín“, roku 1867 Měšťanská beseda a dámský spolek Ludmila, 1868 Hospodářský spolek a učitelská jedn. Budeč, ve sněmu zastupoval Hradec jeho starosta-deklarant Moravec, 1864 založena tu průmyslová a za čtyři roky na to vyšší dívčí škola. — Prvním číslem „Ohlasu“ přihlásil se k práci nový významný činitel, jimž Hradec předstihl celou řadu jiných českých měst, z nichž jen málokteré dnes může se pochlubit podobným jubileem. Od prvého svého čísla „Ohlas od Nežárky“ stal se živou kronikou a registrotorem všeho, co se ve městě událo, radoval se z jeho úspěchů jako truchlil s městem ve chvílích smutku a neštěstí a sdílel s ním všechny drobné starosti dne. Jeho stránky byly vždy k dispozici každé uslechtlivé snaze, která měla cílem národní, kulturní, sociální nebo hospodářský prospěch obyvatelstva a povznesení města, při tom však „Ohlas“ zajistil si i zvláštní místo mezi českými krajinými listy i tradičními svými úvodníky z vlastivědy Hradce, které vstísky mu cha-

rakter časopisu spojivého šťastně úkoly informočně-zpravodajské s posláním regionalisticko-vlastivědným. Sloužil poctivě vždy dobré věci na úseku národní role, kde byla mu vykázána jeho brázdá, bylo jediným cílem „Ohlasu od Nežárky“. Nikdy nebyly jeho touhou aspirace politické, s tou výjimkou ovšem, že službu české národní věci nepokládá za stranictví — i při tom však „Ohlas“ vždy stál na půdě skutečnosti a podporoval myšlenku národnostní spolupráce a snášlivosti mezi oběma národy žijícími po staletí klidně vedle sebe na Jindřichohradecku, právě tak jako snažil se stírat umělé pěstované rozdíly stranické a posílovat vždy to, co spojuje k práci, proti tomu, co rozdvíjí.

Dnes poprvé „Ohlas“ vstupuje do jubilejního svého ročníku s novou hlavičkou, jež propagujíc současně charakteristické krásy Hradce, nahradí dosavadní tradiční nápis, tím se však jistě nic nezmení na věrnosti jeho k naznačeným směrnicím, kterými dosud se řídil a které vytvořily z „Ohlasu“ opravdové pojtko mezi všemi Hradcečky a jejich rodiči.

A právě tak, nese-li v posledních měsících „Ohlas“ pod svým jménem označení listu Národního souručenství, neznamená to, že by se byl vzdal něčeho ze své žurnalistické nezávislosti, na kterou byl od svého vzniku právem hrd: v době, kdy český lid odhodil, co jej dělilo a zojem národa povzněl nad vše ostatní, je přirozené, že list, který po 70 let stál oddané ve službách celku a prospěchu národa i města, vstupuje i do jubilejního svého ročníku pod praporem hnutí, jež zná také jen jediný cíl: **Vlasti zdar!**

Dr. Jan Muk,
okresní vedoucí N. S.

OHLAS

OD NEŽÁRKY

List Národního souručenství.

Vychází každý pátek. Redakce a administrace: Komenského ulice čs. 15-1. Telefon č. 390.

Rukopisy se nevracejí. Inzeráty levné.

Předplatné na rok: V místě 25.— K, poštou 30.— K. Jednotlivá čísla 60 h. Reklamační vyřídí se před vydáním nového čísla.

Doklady inzerční zastávají se pouze jednou na výslovné přání po každém jednotlivém uveřejnění inzerátu, avšak na vlastní nebezpečí a bez záruky za ztrátu.

Sen o „druhé frontě“.

Anglo-severoamerický tisk se v těchto dnech na Churchillův a Rooseveltův rozkaz usilovně namáhá, aby odvedl veřejnost zase od myšlenky na „druhou frontu“, která byla za zřimého lažně slavně do popředí jako útěcha pro sověty podle přání obou těchto plutokratických reditelů veřejného mínění po celé měsíce. Jak to vlastně vypadá s touto „druhou frontou“?

Od následky povstání Bílého domu, generála Marshalla a Hopkinse, v Londýně, zaměštávají plány na ofensivu „někde v Evropě“ veřejnost jak ve Velké Británii, tak v Severní Americe. Bylo velmi počtu pozorováti, s jakou virtuozitou se diplomaté těchto představitelů, zvláště pověření a vojáci pokoušeli přemluvit partnera k této ofensivě, jež se zdá nutnou.

Jestliže lord Beaverbrook použil ve Washingtoně všech prostředků své vlivnosti, aby Severoamerikanům vysvětlil, že jenom oni jsou povoláni obrátit osud úspěšnými útočnými zísavy, namáhali se Marshall a Hopkinse v Londýně stejně horlivě, aby přesvědčili Churchillů a nutnosti britské ofensivy. Ani sovětský velvyslanec Majský nezástal nečinným. Se vzácnou jednodušeštností shodli se plutokraticko-bolsčevičtí spojenci v tom, že se musí něco stát a že nelze již dále přihlížeti nečinně k vlastním porážkám. Nemohli se dohodnouti jen o tom, jak se má takový podnik provést a předevší, kdo má nésti riziko tohoto experimentu.

Ze by při takovém pokusu šlo jen o velmi nejistý experiment, to viděli v Londýně i ve Washingtoně vždy zcela jasně přes všechnu divou agitaci. Proto se nyní pojednou shodně zjišťuje, že se nesmí nic provésti aniž bude, protože vojenská zpráva stojí prý na stáncích, že není dosud vytvořili jednotné vrchní velitelství. O toto vrchní velitelství se dosud ošle prou. Churchillův trvá na tom, že poslední vojenské ské rozhodnutí musí zůstat u něho jakožto u předsedy vlády, zatím co vojáci se staví na stanovisko, že velitelství ofensivy nemůže být svěřeno „civilní autoritě“ že dále také nedostatek lodního prostoru hraje při tomto rozporu méně důležité slovo, rozumí se při nálehavosti problému samo sebou.

Není toma ještě příliš dávno, co se Londýn kochal vyhlídkou na nesmírné USA do války. Sílivali si od toho nejen možnosti, jež měl přinést aktivní zápas cítnou úlevu, nýbrž struktúrně v Londýně se zdálo samozřejmým, že rozšíří útočnou sílu mocností. Sotva se dnes dá popřít, že to dopadlo jinak. Dodávky, jež by byly znamenaly pro sověty podstatnou pomoc, nemohly a nemohou se poslati, protože USA potřebují suroviny, [Uch] je má málo, autně pro sebe a proto zde se většic polápané lodí činí materiální pomoc, jež by skutečně něco znamenala, prostě ilusorní.

SS-Obergruppenführer Heydrich zemřel na následky vražedného útoku.

Ohlas od Nežárky.

Celion CTK.

Zastupující říšský protektor v Čechách a na Moravě a náčelník bezpečnostní policie a bezpečnostní služby, SS-Obergruppenführer a generál policie Reinhard Heydrich, podlehl v dopoledních hodinách 4. června v jedné pražské nemocnici vážnému zranění, které utrpěl při vražedném útoku, jenž dne 27. května na něj byl spáchán.

Pozvání ku předplaceni.

Ohlas od Nežárky

počne příštím rokem svůj XVIII. ročník,

a doporučuje se nejenom čtenářům místním a okolním, nýbrž hledá svých příznivců po všech vlastech českých i krajanů v cizině, přinášeje nejen zajímavé zprávy místní, ale i vybranou četbu poučnou a zábavnou. Jest zároveň nejlacinější a nejrozšířenější list krajinský, neboť předplatné obnáší:

pro Jindřichův Hradec: celoročně 3 zl. 20 kr., půlletně 1 zl. 60 kr., čtvrtletně — zl. 80 kr.
poštovní zásilkou: dto.   4 » 40 »   dto.   2 » 20 »   dto.   1 » 10 »

První číslo vyjde příštího týdne u velikém nákladu, takže v něm obsažené inseráty dojdou velikého rozšíření. Ceny inserátů počítají se co nejlevněji. —

Předplatné nejlépe zaslati poštovní poukázkou na

Administraci „Ohlasu od Nežárky“
v knihkupectví A. Landfrasa Syna v Jindřichově Hradci.